

двойката.

В съзнанието на циганите от Централна Европа, бездетната жена е имала полово сношение с вампир, което е причинило нейния стерилитет. Когато луната нараства, стерилната жена трябва да яде трева, откъсната от гроба на жена, починала от родилна треска. Също така тя може да събере есенни паяжини и да ги изяде в присъствието на мъжа си. В същото време добрите самодиви – Кешалий – трябва да бъдат призовавани. Бъдещата майка може също така да пие вода, в която нейният съпруг е еякулирал. При други обстоятелства, съпругът може да вземе едно суроvo яйце да пробие по една дупка от двата му края и да издуха съдържанието му в устата на съпругата си, която трябва да го изяде незабавно (*Clebert 1961:201*).

Репродуктивните представи и нагласи оказват пряко влияние върху раждаемостта в ромските групи. Разликите в репродуктивното поведение често пъти остават неразбрани от макрообществото и биват разглеждани като ниска сексуална култура. Раждаемостта на ромите, особено в младите възрастови групи, обикновено се интерпретира като циганизация, която заплашва да промени драстично етническата картина в страната. Всъщност, съгласно окончательните резултати от пребояването през 2001 г. ромите в България са 370 908 души или 4,68% от общия брой на населението в страната. Ромският прираст в периода декември 1992 – март 2001 е 11,25%, а поради общата депопулация в България относителният дял на ромите, спрямо останалата част от населението е нараствал с 1%. Всъщност ромите са единствената традиционна етническа група в страната, която увеличава своя размер. Тези данни предизвикват вълна от засилен интерес към демографското развитие на ромското население в България през последните няколко години. Някои автори интерпретират изнесените от Националния статистически институт резултати като демографски “бум” на ромското население, който застрашава страната със споменатата по-горе “циганизация”, тълкувана като мултилициращ се стил на живот, характеризиран с нарастваща мизерия, неграмотност и престъпност (*Кертиков 2002*).

Практически, интересът към демографското състояние на ромите буквально експлоадира всднага след пребояването през 1992. Марушиакова и Попов оспорват резултатите и определят броя на ромите към 800 000 (*Марушиакова & Попов 1993*). Сходни цифри – между 700 000 и 800 000 се появяват и в западните анализи (*Liegeois 1995; Кенрик 2001*), а Цар Киро открито заявява в пресата “Искам България да стане циганска държава” (*Труд, 22.10.1996*). Съгласно математическата логика, оценките за размера на ромското население, след изнасянето на предварителните данни от пребояване 2001 са по-високи и вече се говори за обем на ромската популация в страната между 800 000 и 1,1